

го отъ синоветѣ и отъ внуцытѣ си, който бы сторилъ едно лоше дѣло; но преди да го накаже той зема мнѣніето на епчката челядь. Но тѣзи наказанія не са случатъ почти никога, защото невиннытѣ нравы, искренността, послушаніето и ужасѣтъ отъ злото обитаватъ заедно въ тѣзи честита страна. Види са че Астрея (а), за която са казва че е грабнѣта на небето, обитава въ този свѣтъ скрита помежду тѣзи челоуѣцы. Тѣ нематъ нужда отъ сѣдници; защото гы сѣди собствена имъ сѣвѣтъ. Сичкытѣ притежанія иматъ общы: плодоветѣ древесны, земнытѣ зелія, млѣкото отъ стадата сж богатства толкосъ изобилны щото тѣзи въздържны и умѣренны народы нѣматъ нужда да гы раздѣлятъ. Сѣка челядь, която са скыта по прекрасната тѣзи страна, преноса чаджрытѣ си отъ едно мѣсто на друго, слѣдъ като потреби плодоветѣ и упасе трѣвытѣ на онуй мѣсто дѣто бѣ са расположила. Съ този начинъ койкъ въ тѣхъ нема нужда да поддържа одного ерѣщю другого, и тѣ сичкы са обычатъ помежду си като братья съ любовь която нищо не може да наруши. Чрезъ отсичанѣто на суетнытѣ богатства и на лѣстивытѣ удоволствія са запазва този миръ, туй сѣгласіе и тѣзи свобода у тѣхъ, и тѣ сичкытѣ сж равны помежду си.

„Никое различіе помежду имъ не са сѣгледва, освѣнъ онуй което пронехожда отъ опыта на мѣдрытѣ старцы, или отъ мѣдростѣта на нѣкои млади които са сравняватъ въ туй отношеніе съ устарѣлытѣ въ добродѣтели старцы. Измата, насиліето, вѣроломството, сѣдбытѣ, войнытѣ никога не распространяватъ своя свирѣпъ и заразителенъ гласъ въ тѣзи любезна на боговетѣ земя. Никога челоуѣческа кръвъ не е обагривала тѣзи земя, и едва са вижда тамъ да са пролива агнешката. Когато са разказва на тѣзи народы за кървавы сраженія, за внезапны завоеванія, за събаряньето на държавы какъто са вижда у другытѣ народы, тѣ немогѣтъ да са начудѣтъ. Какъ! думатъ тѣ, да ли челоуѣ-

---

(а) Астрея млада богыня мома, пазителка на мира, на благочиніето и за правдата, и за неправдытѣ на челоуѣцытѣ възнесе са на небето и сѣди на Созвѣздіето което са нарича Дѣва.